

14-та щорічна конференція Київського Діалогу

Україна перед виборами 2019 року – Регіони у фокусі

Берлін, 16-17 жовтня 2018

Короткі біографії

Ольга Айвазовська є головою правління Громадянської мережі ОПОРА, експертом з виборчого законодавства та політичних процесів, ініціаторкою кампаній зі змін до профільного законодавства, керівницею наймасштабніших моніторингових кампаній неpartійного спостереження за виборами в Україні. Результати досліджень ОПОРИ в цій сфері та оцінки виборчих процесів беруться до уваги не лише в Україні, а враховуються світовими лідерами та поважними міжнародними організаціями. З 2016 р. Ольга Айвазовська є експерткою української сторони в політичній підгрупі Трьохсторонньої контактної групи в Мінську на перемовинах з питань врегулювання військового конфлікту на Донбасі. З січня 2018 р. - призначена Головою Правління Міжнародного Фонду «Відродження». Була включена до рейтингів найвпливовіших жінок України за версією журналу «Фокус» у 2014-2017 рр., «Новое время» – в 2016 р. Ольга Айвазовська є випускницею Draper Hills Summer Fellowship on Democracy and Development Program Стенфордського університету та Української школи політичних студій.

Ольга Алтуніна має освіту юриста, є кандидаткою юридичних наук. Протягом 13 років обіймала керівні посади на державній службі. Протягом останніх 8 років працює доценткою кафедри права Донбаського інституту техніки та менеджменту. Викладає адміністративне право, господарське право, земельне право. Протягом 7 років очолювала приватне підприємство, основним видом діяльності якого були геодезія та картографія. З 2015 р. Ольга Алтуніна є депутаткою Слов'янської міської ради від партії «Самопоміч». Припинивши махінації міської влади щодо незаконного розпорядження землею, ініціювала запровадження земельних аукціонів. За ініціативою Ольги Алтуніної утворено тимчасову контрольну комісію щодо розпорядження об'єктами комунальної власності міста. Спільно з USAID у місті Слов'янськ нею реалізовано проект «Відкрита влада. Прозоре місто», який спрямований на подальший розвиток у м. Слов'янськ громадянського суспільства, місцевого самоврядування. Ольга Алтуніна у 2016 р. обрана головою громадської організації «Центр громадянських ініціатив «Донбас». У 2017 р. обрана координаторкою по Східному регіону Жіночої демократичної мережі. З травня 2017 р. є координаторкою проекту Київський Діалог в м. Слов'янськ.

Рената Альт (нар. 27 серпня 1965 р.) була обрана 24 вересня 2017 року до німецького Бундестагу. Вона є членкинею Комітету у закордонних справах та експерткою Вільної демократичної партії Німеччини з питань Східної Європи, Росії та України. Рената Альт є головою угорсько-словацько-чеської парламентської групи та заступницею голови парламентської групи Південно-Східної Європи. Представляє Вільну демократичну партію Німеччини як голова підкомісії з питань запобігання кризових ситуацій, врегулювання конфліктів та комплексного підходу. Крім того, вона є заступницею члена Комітету з питань економічного співробітництва та розвитку, а також Комітету охорони здоров'я. До обрання в німецький Бундестаг працювала консультанткою з зовнішньої торгівлі та науковою керівницею в галузі охорони здоров'я, хімії харчових продуктів, дієтології та хімічної

технології. Рената Альт закінчила Словацький технічний університет в Братиславі за напрямом хімічна та харчова технологія. Живе з чоловіком у м. Кірххайм-унтер-Текк.

Беате Апельт керує з 2017 р. проектним офісом Фонду Фрідріха Науманна за Свободу в Україні та Білорусі (м. Київ). З 2013 р. працювала у фонді референткою з питань Південно-Східної та Східної Європи, а з 2015 р. – керівницею відділу Південно-Східної та Східної Європи, а також Північної Африки та Близького Сходу. Вивчала східноєвропейські студії, політологію та англійську мову у Вільному університеті Берліна. Після закінчення університету стала науковою працівницею в Інституті Східноєвропейських студій Вільного університету Берліна та викладала політику у Східній Європі та Центральній Азії, почала працювати головним менеджером з управління в Центрі глобальної політики. В співпраці з Німецьким товариством східноєвропейських студій (DGO) розробила концепцію та організувала «Зустрічі молодих експертів з питань Східної Європи» у 2010-2011 рр. Беате Апельт є членкинею німецького відділення товариства «Меморіал» (Memorial Deutschland e.V.). З 2015 по 2017 рр. організувала вдома майданчик для зустрічей, ініціювала проект зі спонсорства та опіки для біженців та залучалася до індивідуальної допомоги.

Габріеле Бауманн очолює представництво Фонду Конрада Аденауера (ФКА) в Україні. Вивчала слов'янську філологію та східноєвропейську історію в Берліні, Відні та Мюнхені, здобувши у 1987 р. звання магістра. У 1987–2000 рр. працювала перекладачкою і менеджеркою проектів у різних фірмах, набуваючи досвіду роботи за кордоном, зокрема в Білорусі, Росії та Узбекистані. Свою кар'єру у Фонді Конрада Аденауера розпочала 1994 р. У 2000–2005 рр. очолювала офіс фонду у Санкт-Петербурзі і представляла організацію у північно-західному регіоні Росії. Після цього, у 2005–2008 рр., керувала відділом Центральної та Східної Європи, а від 2008 р. – також і в секторі внутрішньо німецьких програм ФКА у Берліні. Від червня 2012 р. очолює київське представництво ФКА.

Станіслав Безушко народився 1990 р. у Харківській області, жив та навчався на Львівщині. У 2011 р. закінчив Львівський національний університет ім. І.Франка (магістр архівознавства, архівіст, історик, вчитель історії). З листопада 2011 року по липень 2012 року проходив строкову службу Збройних силах України. В жовтні 2012 року розпочав працювати в управлінні внутрішньої політики Львівської обласної державної адміністрації. Протягом 2013 - 2017 рр. був начальником відділу комунікацій з громадськістю. Став одним з ініціаторів запровадження відкритого конкурсу проектів для громадських організацій Львівщини, щорічного звітування організацій за отримані з обласного бюджету кошти, навчання для громадських активістів та державних службовців в Українському католицькому університеті. Протягом серпня 2015 – жовтня 2016 рр. служив у Національній гвардії України та виконував завдання у зоні проведення Антитерористичної операції у Донецькій та Луганській областях. В 2017 р. працював менеджером з комунікацій навчально-пізнавального проекту Кампус «Гостинець» на громадських засадах. У травні 2018 р. став координатором проекту Київський Діалог у м. Львів (Львівська, Волинська, Рівненська та Івано-Франківська області). Постійно безкоштовно консультує малі громадські організації та проекти молоді у питаннях комунікації з органами влади та ЗМІ.

Марілуїзе Бек спеціалізується на зовнішній політиці з основним фокусом на Східній та Південній Європі. Її високо цінують та поважають за відстоювання зовнішньої і безпекової політики, орієнтованої на права людини. Має широку мережу контактів серед політиків і громадянського суспільства в Росії, Україні і Південній Європі. Паралельно до своєї політичної діяльності вона регулярно присвячувала час гуманітарним справам. Нагороджена Кавалерським орденом «За заслуги перед Федеративною Республікою Німеччина». 2016 року відзначена «Премією Рамера за мужність у захисті демократії» Американського Єврейського комітету (АЖС). 1983 року стала спікеркою першої «зеленої» фракції Бундестагу, була депутаткою Бундестагу від 1983 до 2017 рр., а 2005 р. увійшла до складу Комітету закордонних справ. У «червоно-зеленому» уряді працювала на посаді вповноваженої у справах міграції, а також парламентського держсекретаря в Міністерстві праці. Крім того, була делегаткою Парламентських зборів Ради Європи, де увійшла до фракції «Альянс лібералів і демократів за Європу» (ALDE). Належить до комітету «Петербурзького діалогу». Під час сербсько-боснійської війни заснувала благодійну організацію «Міст надії», яка на даний час реалізувала 10 мільйонів євро на гуманітарні проекти.

Дірк Візе був призначений у квітні 2018 р. на посаду координатора Федерального Уряду Німеччини з питань міжсуспільного співробітництва з Росією, Центральною Азією і країнами Східного Партнерства. Народився в 1983 р. в Падерборні. З 2003 р. є членом Соціал-демократичної партії Німеччини (SPD). Голова округу SPD в Гохзауерланді (район в землі Північний Рейн-Вестфалія), а з 2017 р. - представник SPD у Зюдвестфалені (Південна Вестфалія). У 2013 р. став депутатом німецького Бундестагу. До призначення на посаду парламентського статс-секретаря в Міністерстві економіки та енергетики у січні 2017 р. був членом Комітету з питань економіки та енергетики, а також Комітету з правових питань та захисту прав споживачів. Був членом п'ятого слідчого комітету та підкомітету Організації Об'єднаних Націй. У нинішньому складі Бундестагу входить в Комітет з продовольства і сільського господарства, є заступником члена Комітету з закордонних справ та прес-секретарем німецько-індійської парламентської групи. З червня 2018 р. Дірк Візе є одним із трьох речників Seeheimer Kreises, внутрішнього угруповання фракції Бундестагу Соціал-демократичної партії Німеччини.

Сюзанн Воршех - наукова співробітниця магістерської програми «Європейські студії» в Європейському університеті Віадрина у Франкфурті-на-Одері. Досліджує зміни в громадянському суспільстві у Центральній та Східній Європі, насамперед - в Україні та Польщі, а також популізм, соціальні рухи, демократизацію та європеїзацію. Її дисертація про стратегії зовнішнього сприяння розвитку демократії та розвиток громадянського суспільства в Україні була відзначена премією Клауса Мехнерта 2016 р. Німецького товариства східноєвропейських студій (DGO). Сюзанн Воршех - співвидавниця кількох збірників, авторка численних наукових есеїв, та членкиня консультативної ради періодичного електронного бюлетеня «Ukraine-Analysen».

Ребекка Гармс (нар. 1956 р.) - кваліфікована садівниця, у 1977 р. стала співзасновницею громадської ініціативи, що виступала проти будівництва центру з захоронення атомних відходів у Горлебені (нижньосаксонський регіон Вендланд). Багато років вона була членкинею правління цієї ініціативи. У 1984 р. стала асистенткою Ундіни фон Блоттніц в Європейському парламенті. У 1994 р. висунула свою кандидатуру від партії Зелених до ландтага у федеральній землі Нижня Саксонія, у 1998 р. очолила там фракцію. З 1988 по 2015 була членкинею політради партії «Союз 90/Зелені». У 2004 р. Ребекка Гармс була обрана до Європейського парламенту. З 2009 р. по 2016 р. очолювала в парламенті фракцію «Зелені / Вільний європейський альянс». Головними темами, якими займається Ребекка Гармс, є енергетична й атомна політика, захист клімату та зовнішня політика. З 2017 р. Ребекка займає посаду співголови парламентської асамблеї депутатів Європейського парламенту та держав Східного партнерства - України, Республіки Молдова, Грузії, Вірменії та Азербайджану (EURO-NEST). Ребекка Гармс є членкинею Конференції голів делегацій, Комітету з питань промисловості, досліджень та енергетики (ITRE), а також делегацій ЄС-Німеччина-Україна та ЄС-Россія. Вона є членкинею Комітету міжнародних відносин (AFET), Комітету з питань екології, громадської системи здоров'я та безпеки харчових продуктів (ENVI).

Тетяна Герасимова народилася в 1958 р. в м. Алма-Ата, Казахстан. У 1981 р. закінчила факультет журналістики Московського державного університету (м. Москва, РФ). З 1988 р. працювала в різних виданнях Одеси і Одеської області в якості журналістки та редакторки. Після трагічних подій 2 травня 2014 р. в Одесі стала координаторкою «Групи 2 травня», до якої увійшли одеські журналісти та експерти. Учасники групи провели незалежне розслідування, зібравши з відкритих джерел велику кількість інформації про події 2 травня та опитавши більше 300 свідків. З червня 2014 р. веде офіційний блог «Групи 2 травня», на якому опубліковані всі матеріали розслідування. За матеріалами розслідування, при безпосередній участі Тетяни Герасимової, були зняті два документальні фільми «2 травня. Без міфів» і «Одеська трагедія: кривавий слід "руської весни"». Співавторка і редакторка книги «2 травня 2014. Як це було» (2016 р.). У вересні 2016 р. створила з колегами по розслідуванню ГО «Експертно-аналітична агенція «Група 2 травня», є головою правління організації. В 2016 р. за підтримки Посольства Королівства Нідерландів в Україні створила та керує Центром правового моніторингу «Гідність», який веде судовий моніторинг кримінальних справ, пов'язаних з подіями 2 травня 2014 р., та інших резонансних кримінальних справ в Одесі.

Лариса Денисенко (нар. 1973 р., Київ) – письменниця, правозахисниця, медійниця. Адвокатка, громадська діячка, ведуча прямих ефірів та авторських програм на Громадському радіо. Феміністка, підтримує та є офіційним обличчям кампаній проти дискримінації, проти домашнього насильства. Посланиця доброї волі ООН в Україні з питань толерантності. Займається кураторством проектів, пов'язаних із наданням безоплатної правової допомоги, а також розробляє освітні програми для дітей та вчителів, спрямовані на просвітництво в сфері прав людини і свобод. Членкиня Правління Міжнародного фонду «Відродження» з 2017 р. та Правління Громадського радіо з 2018 р. Голова Наглядової ради Громадського Об'єднання «Центр ЮА»/CENTRE UA 2017. Членкиня Міжвідомчої координаційної ради з питань правосуддя щодо неповнолітніх (з 2017 р.). Членкиня Піклувальної ради Української Асоціації Міжнародного Права з 2017 р. Співзасновниця Всеукраїнської асоціації жінок-юристок Юрфем.ЮА з 2017 р. Заступниця Голови Наглядової ради Українського інституту книги.

Вільфрід Їльге - історик Східної Європи, асоційований працівник Центру Роберта Боша для Центрально-Східної Європи, Росії і Центральної Азії Німецького товариства зовнішньої політики (DGAP), де перед тим, від 2016 до літа 2018 рр., був співробітником програм. Крім того, від початку 2015 р. Вільфрід Їльге є науковим співробітником «Центру урядування та культури в Європі» університету міста Санкт-Галлен. Основні напрямки його наукової роботи та публікацій – сучасна історія, внутрішня та зовнішня політика України і Росії, зокрема проблеми формування нації та культури пам'яті в Україні, аналіз конфлікту між Росією і Україною, ситуація на Донбасі, процеси реформ в Україні після Майдану, а також вивчення течій російського націоналізму, геополітичної, нео-слов'янофільської концепції, концепції політичної ідентичності («русскій мір») у пострадянській Росії. Як науковий співробітник «Гуманітарно-наукового центру історії і культури Східно- Центральної Європи» (GWZO) Лейпцизького університету у 2001–2010 рр. вивчав питання сучасної історії і формування нації у пострадянській Україні. Ще один напрямок його наукових інтересів – дослідження націоналістично-антидемократичного руху в богемських краях і їхніх мереж у Німеччині й Австрії, над яким він працював у 2012–2014 рр. на посаді наукового співробітника Інституту славистики Лейпцизького університету. («Героїчний націоналізм: Товариство судетських німців і конструювання ідентичності судетських німців у Першій Чехословацькій Республіці», проект за підтримки Уповноваженого німецького федерального уряду в справах культури і медіа). Крім того, Вільфрід Їльге входить до різних експертних груп і форматів, присвячених Україні і Росії, зокрема є членом координованої з Берліна організацією «Німецько-російський обмін» платформи громадських організацій «CivillM+», мета якої – мирне вирішення збройного конфлікту у Східній Україні, а також членом стратегічної групи «Ключові держави» проекту «Стратегії для сусідів ЄС» фонду Бертельсманна. Від 2005 р. є членом управлінської групи німецько-українського громадського форуму Київський Діалог. Багато років жив і провадив наукову діяльність в Україні і Росії, консультує депутатів Бундестагу з питань України.

Ігор Коліушко (нар. 1965 р.) - юрист, експерт з питань публічного права і громадський діяч. На сьогодні – Голова правління Центру політико-правових реформ (з 2007 р.) та викладач кафедри державно-правових наук університету «Києво-Могилянська Академія». З 2016 р. є членом Координаційної ради з реформування державного управління при Кабінеті Міністрів та членом Комісії з питань вищого корпусу державної служби. Громадсько-політичну діяльність розпочав у Львові в кінці 80-х у «Товаристві Лева», Народному Русі України. Працював помічником-консультантом народних депутатів України (1990-92), радником Віце-прем'єр-міністра України (1992-93). Був народним депутатом України у Верховній Раді 2-ого та 3-ого скликань (1994-2002), працював секретарем та першим заступником голови в Комітеті з питань правової політики, членом Державної комісії з проведення адміністративної реформи в Україні (1997-2001). Працював радником Президента України Віктора Ющенка (2005-06), був членом Національної комісії з зміцнення демократії та утвердження верховенства права в Україні при Президентові України (2005-09 і 2011-12), членом «Конституційної асамблеї» при Президентові України (2012-13).

Міріам Космель – старша експертка з питань Східної Європи у Фонді Бертельсманна в проекті «Стратегії для країн-сусідів Європейського Союзу» в програмі «Майбутнє Європи». З 2012 по 2017 рр. була керівницею проектного офісу Фонду Фрідріха Науманна за Свободу в Україні та Білорусі. До

цього впродовж 9 років керувала проектами у Німецькому товаристві міжнародного співробітництва (GIZ) в Німеччині, де працювала насамперед над здійсненням реформ у правовій та юридичній сфері в Центральній та Південно-Східній Європі. Професійний досвід здобувала також в представництві Deutsche Bank у Москві на посаді асистентки директора та референтки з питань верховенства права в Бюро демократичних інститутів та прав людини ОБСЄ у Варшаві. Експертка, працювала над програмами та проектами Європейської Комісії, юридичної фірми та Європейського Парламенту в Брюсселі. Навчалася у Фрайбурзі, працювала в окружному суді міста Дюссельдорф у Німеччині, отримала диплом магістра економічного та публічного міжнародного права в Утрехтському університеті у Нідерландах.

Валентин Краснопоров - переселенець з міста Донецьк, активний громадський діяч. З повноліття займає активну суспільну і політичну позицію на Донбасі, зокрема щодо підтримки політичного плюралізму і конкуренції. Почав діяльність, підтримуючи опозиційні політичні партії на Донбасі. З 2006 р. - активний учасник організації виборів у якості представника дільниць різних рівнів. Боровся проти фальсифікацій і порушень. Протидіяв технологіям розриву країни, яку використовували проросійські партії. Брав участь у русі Чесно з 2012 р., як руху, який поставив за мету оновити політичний склад в Україні. З 2014 р. з однодумцями організував рух Сильні громади. В рамках діяльності допомагав місцевим громадським діячам на Донбасі організовуватися та залучатися до прийняття рішень в громадах. Працював над відповідальністю обранців, прозорістю та ефективністю влади. Наразі об'єднує громадян навколо існуючій проблем в більше ніж десяти громадах Донецької, Луганської і Дніпропетровської областей і просуває їх вирішення.

Світлана Матвієнко - голова Ради ГО «Лабораторія законодавчих ініціатив». Отримала філософську освіту в Національному університеті «Києво-Могилянська академія» (філософія), Київському Національному університеті ім. Т. Г. Шевченка (теоретична та практична філософія). Розпочала свою професійну кар'єру у Центрі сприяння інституційному розвитку державної служби у 2007 р. Понад 10 років працює у громадському секторі. Очолює провідний аналітичний центр – Лабораторію законодавчих ініціатив. Експертка у питаннях політичного процесу, парламентаризму та громадянської освіти. Також є кураторкою одного з найбільш успішних освітньо-мережевих проектів в Україні – Української школи політичних студій. Створення Школи ознаменувало десятиріччя вступу України до Ради Європи та стало значною подією, яку відзначено на рівні Комітету Міністрів Ради Європи. Членкиня Координаційної ради з питань розвитку громадянського суспільства при Президентові України. До сфери наукових інтересів належить антропологія, політична філософія та сучасна західна філософія. Головна редакторка Часопису «ПАРЛАМЕНТ». Захоплюється літературою та історією мистецтв.

Ольга Неманежина представляє ліберальну партію «Сила Людей», Україна, Київ. У партії з дня її заснування з 2014 р. У 2015-2016 рр. - була головою Київської обласної організації ПП «Сила Людей», брала участь у виборчій кампанії в м. Київ у 2015 р., як членкиня команди кандидата в мери. З 2016 р. створила та є Головою громадської організації «Рада Жіночих Ініціатив», яка вийшла не тільки на національний, але й на регіональний рівень, та має 7 обласних організацій «Рада Жіночих Ініціатив» (Одеська, Тернопільська, Київська, Дніпропетровська, Полтавська, Рівненська, Чернівецька обл.). Ольга Неманежина є директоркою «Школи Жіночого Політичного Лідерства», де займається підготовкою кандидаток на вибори місцевого та національно рівня, та членкинею ГР при МФО «Рівні Можливості» ВРУ. З 2018 р. є Координаторкою / Міжнародним секретарем «Міжнародного Комітету» ПП «Сила Людей». Експертка з гендерної рівності, партійного будівництва, міжнародної діяльності. Приватний підприємець. Раніше працювала радницею у міжнародних справах в Кабінеті Міністрів України, Ради національної безпеки та оборони України та Парламенту України. Бере участь у багатьох міжнародних конференціях, тренінгах та семінарах, як спікерка, модераторка та учасниця. Представляє партію «Сила Людей» на міжнародних заходах.

Омід Нуріпур народився 18 червня 1975 року у Тегерані. У віці тринадцяти років прибув до Німеччини зі своєю сім'єю. Завдяки Закону про громадянство, зміненому Федеральним урядом, створеним коаліцією соціал-демократичної партії та партії «Зелених», Омід Нуріпур у 2002 р. отримав німецький паспорт. Оскільки іранський паспорт не може бути повернутий, він з того часу має два

громадянства. Після набуття шкільної освіти у Франкфурті-на-Майні Омід Нуріпур вивчав, крім інших дисциплін, також німецьку філологію, політологію та правознавство в університеті ім. Йоганна Гуттенберга у Майнці. З 1996 р. Нуріпур активно працює у партії «Союз 90 / Зелені». З 1999 по 2003 рр. був головою молодіжної організації партії «Зелені» федеральної землі Гессен. У грудні 2002 р. Омід Нуріпур був обраний членом Федерального правління партії «Союз 90 / Зелені». На цій посаді перебував до грудня 2006 р. З 2002 по 2009 рр. був речником Федеральної робочої групи з питань мігрантів та біженців його партії. З 2011 по 2015 рр. - головою районної секції партії «Союз 90 / Зелені» у місті Франкфурт-на-Майні. З 1 вересня 2006 р. Омід Нуріпур став членом Бундестагу після того, як його залишив Йошка Фішер. Протягом своєї першої каденції він спочатку був членом парламентського Комітету з питань Європейського союзу, пізніше членом Бюджетного комітету, Комітету з питань оборони та Рахункового комітету. У період роботи Бундестагу 17-го скликання Омід Нуріпур був речником з питань політики у галузі безпеки партії «Союз 90 / Зелені» та головою Комітету з питань оборони. З кінця 2013 р. представляє свою фракцію в якості речника з питань зовнішньої політики. Є членом Комітету із закордонних справ, а також заступником члена Комітету з питань оборони та Комітету у справах спорту.

Ростислав Огризко є посланником-радником Посольства України у Федеративній республіці Німеччині з вересня 2016 р. Пан Огризко має дипломатичний ранг радника першого класу та був у 2014-2016 рр. начальником Відділу країн Центральної Європи Другого Європейського департаменту у Міністерстві закордонних справ України. Протягом перебування на службі працював у Посольстві України у Великобританії та Республіці Австрії, а також у Генеральному консульстві України у Франкфурті-на-Майні. У 2007-2009 рр. був другим секретарем, першим секретарем Відділу політичних та інформаційних питань Департаменту НАТО у Міністерстві закордонних справ України. Ростислав Огризко вивчав міжнародні відносини та німецьку мову у Національному університеті імені Тараса Шевченка у Києві.

Корнеліус Охманн - директор Фонду німецько-польського співробітництва, політолог, експерт з питань європейської політики, зокрема відносин між ЄС та Росією, Польщі, Росії, України та Білорусі. Навчався в університетах Майнца та Вроцлава, стажувався у Москві та Єрусалимі (Єврейський університет). З 1994 по 2013 рр. працював у Фонді Бертельсманна, де, між іншим, був відповідальним за Міжнародний форум Бертельсманна (IBF). Корнеліус Охманн був радником в Міністерстві закордонних справ та європейських інституціях щодо східної політики ЄС. Завдяки консультативній діяльності у політичних питаннях, має широкі знання в галузі міжнародної політики. Публікував свої роботи у спеціальному журналі «Nowa Europa Wschodnia» («Нова Східна Європа») та є членом наукової консультативної ради «New Eastern Europe».

Рупрехт Поленц (нар. 1946 р.) був 1994-2013 рр. членом Бундестагу та 2005-2013 рр. головою Комітету із закордонних справ. Основними напрямками діяльності політика Християнсько-демократичний союзу (ХДС) Німеччини з Мюнстера були регіон Близького та Середнього Сходу, насамперед Туреччина та Іран, захист прав людини та ставлення до політичного ісламу. В якості багаторічного президента Німецького Атлантичного товариства він виступав за розвиток добрих стосунків із США та Канадою. У 2000 р. був Генеральним секретарем ХДС Німеччини, з 2002 по 2016 рр. - головою Ради ZDF (Другої програми громадського телебачення Німеччини). Рупрехт Поленц є президентом Німецького Товариства східноєвропейських досліджень (DGO) та деканом Лабораторії глобальної дипломатії (GDL), спільної програми для молодих дипломатів-випускників Фондації Роберта Боша, Фондації BMW Герберта Квандта, Фондації Меркатора та Міністерства закордонних справ Німеччини. Він також є німецьким ректором Форуму майбутнього «ЄС-Туреччина», Фондації Меркатор та Фондації TÜSIAD. З листопаду 2015 р. - є спеціальним посланником у справах подолання німецько-намібійського минулого. Рупрехт Поленц є юристом і до 1994 р. був керуючим справами промислово-торговельної палати Північної Вестфалії у Мюнстері. Одружений і має з дружиною чотирьох дорослих дітей.

Ральф Посекель народився у 1961 р., виріс у колишній НДР і закінчив у 1984 р. Московський університет імені Ломоносова, отримавши диплом історика. З 1985 по 1991 рр. працював у Центральному інституті історії Академії наук НДР, де у 1990 р. захистив кандидатську дисертацію про

застосування соціологічних методів у історичній науці. З 1991 по 2000 рр. працював у різних науково-дослідних проектах, у тому числі щодо трансформації суспільних наук у колишньому Радянському Союзі, стосовно історії інтелектуалів у НДР і щодо історії денацифікації у радянській зоні окупації. З 2000 р. працював у фонді «Пам'ять, відповідальність та майбутнє» (Фундація EVZ). Спочатку як історик він був причетний до процесу виплат колишнім оstarбайтерам і працював у грантовій сфері з 2002 по 2017 рр. З травня 2018 р. працює у спільному проекті Фундації EVZ з Робочою групою «Мир і розвиток» (FriEnt) «Зміцнення міжнародного партнерства в опрацюванні минулого».

Франк Пріс є заступником начальника Головного управління європейської та міжнародної співпраці Фонду Конрада Аденауера. У 1985 р. закінчив Університет Майнца імені Йоганна Гутенберга, де вивчав політологію, філософію та комунікацію. Під час навчання був стипендіатом Фонду Конрада Аденауера по програмі для молодих журналістів (JONA) та отримав багатий досвід у кількох суспільних мовниках. Після 2-річної роботи журналістом в щотижневій німецькій газеті «Allgemeine Zeitung» Франк Пріс приєднався до Фонду Конрада Аденауера та став у 1987 р. представником організації у Колумбії та Перу, де також був відповідальним за програму розвитку ЗМІ Латинської Америки. Франк Пріс продовжив керувати цією програмою, коли став представником Фонду в Аргентині. Протягом своєї професійної діяльності Франк Пріс обіймав кілька різних керівних посад у Фонді Конрада Аденауера, зокрема був начальником відділу міжнародних кадрів, преси та зв'язків з громадськістю, співробітництва з Азією, політичних комунікацій, а також представником Фонду в Мексиці.

Євген Радченко - заступник Голови Центральної виборчої комісії (з вересня 2018), директор з розвитку «Інтерньюз - Україна». Головний експерт групи Реанімаційного Пакету Реформ з виборчого законодавства. Під час Революції Гідності – Заступник сотника 3-ї сотні Самооборони Майдану. З 2010 р. - Експерт Венеціанської комісії. Працював Радником з питань виборів та управління Координатора проектів ОБСЄ в Україні, керівником виборчих програм Асоціації американських юристів (ABA/CEELI). Консультував кампанії з громадського спостереження в Казахстані (Республіканська мережа незалежного спостереження) та Білорусі («Незалежне Спостереження»). 10 років був заступником Голови Правління Комітету виборців України. Член Науково-редакційної ради журналу «Вибори і демократія». Має досвід роботи на виборах та в політичних кампаніях в США, Білорусі, Великобританії, Росії, Казахстані, Киргизстані, Азербайджані, Вірменії, Польщі та ін (всього 14 країн). Брав участь у розробці Законопроектів про вибори народних депутатів, місцеві вибори, про всеукраїнський референдум, про місцевий референдум, виборчого кодексу, закону про державний реєстр виборців.

Сергій Рахманін (нар. 17.04.69) - випускник факультету журналістики КНУ ім. Шевченка. З 1989 р. працював в українських виданнях — газетах «Молода гвардія», «Спортивна газета», «Київські Відомості», журналі «Ранок». З 1998 р. — в тижневику «Дзеркало тижня». З 2011 р. — перший заступник головного редактора. Автор і ведучий програм «Гра у класику» (телеканал ZIK, з 2014 р.), «Апокриф» («Радіо НВ», з 2018 р.). Переможець загальнонаціональних програм «Людина року-99» і «Людина року-2005». Володар премії імені Олександра Кривенка (2004 р.). Володар загальнонаціональної премії «Телетріумф» (2008 р.). Переможець VI конкурсу професійної журналістики «Честь професії» (2015 р.). Автор книги «Руки, що гойдають колиску демократії». Автор сценарію документального фільму «Незалежність. Український варіант» — переможця премії «Телетріумф»-2004 р. Був автором та ведучим програми «Без гасел» («Громадське радіо», 2002-2005 рр.), «Дійова особа» (спільний проект Радіо «Свобода» та «Нашого радіо», 2006-2008 рр.), «Відверто» (телеканал ТВі, 2011-2012 рр.), «Приціл» (спільний проект порталу «Телекритика» і каналу BeTv, 2013-2014 рр.).

Роман Романов - директор програми «Права людини та правосуддя» Міжнародного Фонду «Відродження» з 2003 р. Юрист за освітою, закінчив міжнародні програми університету в Бірмінгемі (Великобританія) та Центрально-Європейського університету (Угорщина). Його сфера інтересів – права людини і верховенство закону. Роман Романов має багаторічний досвід у наданні консультацій національній владі через участь у дорадчих комісіях, також працював консультантом від ОБСЄ та ООН з питань прав людини в Киргизстані, Казахстані, Узбекистані, Білорусі. З 2006 р. працює з

Міністерством юстиції України над створенням і розвитком системи правової допомоги в Україні. Тепер є членом Експертної ради при Комітеті Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин та міжнародних відносин.

Роман Романюк народився 17 червня 1989 року у Росії. Перед розпадом Радянського Союзу родина повертається в Україну. Закінчив Луцький педагогічний коледж, Острозьку академію та Київський національний університет ім. Тараса Шевченка. У 2012-2013 рр. працював журналістом інформаційного агентства УНІАН, де був одним із ініціаторів гучного протесту колективу проти цензури власника видання, за що, фактично, був звільнений. Перед початком Євромайдану перейшов на роботу до «Української правди». Сфера діяльності – політична журналістика.

Олександр Сенкевич народився 4 лютого 1982 р. в Миколаєві. Був студентом МДУ імені Петра Могили факультета комп'ютерних наук. Отримав диплом зі спеціальності «Інтелектуальні системи прийняття рішень». 2005–2006 рр. – співзасновник ТОВ «Квадролоджик» (розробка програмного забезпечення), менеджер інтернет-проектів, м. Миколаїв. 2006-2015 рр. – директор ТОВ «Квадролоджик», м. Миколаїв. За час управління підприємством було створено десятки робочих місць, успішно виконані сотні проектів, тисячі інвестицій залучені до Миколаєва. Під час роботи в ТОВ «Квадролоджик» з 2005 до 2008 рр. паралельно займав посаду інженера-проектувальника у ПП «Леда» (монтаж протипожежних систем), м. Нова Каховка. 2008-2010 рр. – працював технічним директором ПП «Леда», а з 2010 р. займає посаду директора підприємства. З 2015 р. до цього часу – Миколаївський міський голова. Член Політичної Партії «Об'єднання «САМОПОМІЧ».

Олександр Солонтай - голова політради партії «Сила Людей», керівник програми практичної політики, експерт Інституту Політичної Освіти, 38 років. Народився та виріс в крайньозахідному регіоні Закарпаття, який знаходиться на кордоні України та Польщі, Словаччини, Угорщини та Румунії. Здобував освіту за напрямком міжнародних відносин в Ужгороді та Києві, працював в бізнесі, медіа та міжнародних організаціях. Два десятки років займався громадською діяльністю на місцевому та всеукраїнському рівнях. Після роботи в Ужгородській міськраді та Закарпатській обласній раді став визнаним фахівцем місцевого самоврядування. Долучається до адвокування децентралізації та здійснення просвітницько-інформаційної кампанії підтримки реформи. В молоді роки діяв в молодіжних організаціях та проектах. Був одним із засновників та першим головою «Фундації Регіональних Ініціатив», реалізував проект «Молодіжна варта», увійшов в команду «Інституту Політичної Освіти». В 2014 р. пішов в політику, став одним із засновників та членом партії «Сили Людей». В 2015-16 рр. очолював політраду під час місцевих виборів. В 2018 р. очолив партію вдруге. Регулярно та постійно співпрацює з телебаченням та медіа, роз'яснює політичну ситуацію, залучається як аналітик до співпраці з міжнародними організаціями в сфері політичної освіти.

Сергей Сумленний очолив з літа 2015 р. представництво Фонду імені Гайнріха Бьоля у Києві, зосередивши увагу на питаннях відновлюваних джерел енергії, прав ЛГБТ та розвитку громадянського суспільства. Має докторську ступінь з політичних наук і працював першим в Німеччині бізнес-журналістом, а пізніше - в німецькій консалтинговій групі Schneider Group з фокусом на Східній Європі та Росії. Одружений і має двох дітей.

Олександр Сушко є виконавчим директором Міжнародного фонду «Відродження». До цього працював директором із досліджень в Інституті євроатлантичного співробітництва (2006-2017 рр.) та директором Центру миру, конверсії та зовнішньої політики України (2000-2006 рр.). Був головою правління Міжнародного фонду «Відродження» (2011-2017 рр.). Крім того, Олександр Сушко був Національним координатором Української національної платформи Форуму громадянського суспільства Східного партнерства та першим співголовою Платформи громадянського суспільства Україна-ЄС. До сфери його інтересів належать європейська політика, відносини між Україною та ЄС, Шенгенське право та його імплікація для східних сусідів ЄС, візова та міграційна політика ЄС, управління кордонами, мобільність і міжнародні контакти.

Ніколаус фон Твікель - журналіст-фрілансер (Берлін), основні теми - Україна та Росія. У 2015-2016 рр. був офіцером зі зв'язків із громадськістю для моніторингової місії ОБСЄ у Донецьку. До цього вісім

років працював у Москві: спочатку як репортер щотижневої газети «The Moscow Times», потім як кореспондент інформаційного агентства «dpa International». Його матеріали регулярно публікуються в журналі, присвяченому питанням міжнародної політики «IP» Німецької ради з міжнародних відносин (DGAP), а також «Ukraine verstehen» («Зрозуміти Україну»). Наразі готує матеріали для щотижневого інформаційного бюлетеня Німецько-російського обміну щодо ситуації у Донецькій та Луганській «народних республіках».

Габріеле Фрайтаґ - фахівець з історії Східної Європи, з 2014 р. керує Німецьким товариством східноєвропейських студій (DGO). Раніше також працювала в Дослідницькому центрі Східної Європи Бременського університету, у Фонді «Пам'ять, відповідальність і майбутнє» та Берлінській вищій школі мусульманських культур та суспільства Вільного університету Берліна. Німецьке товариство східноєвропейських студій - це найбільше об'єднання для дослідження Східної Європи в німецькомовному просторі та форум для обговорень політики, економіки та культури в Центральній та Східній Європі.

Фелікс Шиманський-Гаєр є регіональним координатором програми Громадянської служби миру (ZFD) «Зміцнення громадянського суспільства заради ненасильницького розв'язання конфліктів із державними суб'єктами» в Україні. Програму ZFD реалізує «KURVE Wustrow – Центр навчання та зустрічей заради ненасильницьких акцій». Програма ZFD надає підтримку українським неурядовим організаціям і суспільним рухам в Україні. Метою програми є документування, подальший розвиток і поширення конструктивних моделей розв'язання конфліктів із державними органами. Фелікс Шиманський-Гаєр є політологом, який приділяє свою увагу насамперед східноєвропейському регіону, зокрема Україні. Має багаторічний досвід роботи в області громадянського опрацювання конфліктів у пріоритетному регіоні Східної України, залученні громадян та документуванні порушень прав людини тощо. Раніше працював у рамках німецько-українського співробітництва в якості координатора навчальних програм DAAD в Єнському університеті імені Фрідріха Шиллера та у Національному університеті «Києво-Могилянська академія».

Штефані Шіффер є директоркою «Європейського обміну» з 2006 р. Протягом 1992-2006 рр. працювала виконавчою директоркою неурядової організації «Німецько-російський обмін» (Deutsch-Russischer Austausch e.V.) у Санкт-Петербурзі та Берліні. Вивчала славистику та історію Східної Європи в Тюбінґені та Мюнхені. Штефані Шіффер є співзасновницею Форуму громадянського суспільства ЄС-Росія та членкинею правління Об'єднання «Права людини в Білорусі» та «Петербурзького Діалогу». Входить до складу консультативної групи фонду Маріон Денгоф. До 2006 р. була членкинею журі при врученні премії «Вільна преса Східної Європи» німецького фонду «Цайт-Штіфтунг» та Фрітта Орда. З 2012 р. Штефані Шіффер - членкиня правління EPDE (Європейська Платформа за Демократичні Вибори) та координаційної групи Київського Діалогу з моменту його заснування 2005 р.

Ярослав Юрчишин є виконавчим директором Transparency International Україна. У 2014 – 2016 рр. був менеджером з адвокації коаліції громадських організацій Реанімаційний Пакет Реформ. У 2014 р. – радник Секретаря Ради національної безпеки та оборони України. З 2012 р. – тренер з питань лобювання, традиційних та нових медіа Інституту політичної освіти, Національного демократичного інституту (США), Інституту лідерства та управління УКУ (Львів). Член Ради громадського контролю при НАБУ (2016-2017 рр.), член конкурсної комісії з обрання прокурорів Спеціальної антикорупційної прокуратури, член конкурсної комісії з обрання голови Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, член робочої групи Плану законодавчого забезпечення реформ при голові ВРУ. З 2001 р. член Пласту – Національної скаутської організації України. Магістр політології Національного університету «Києво-Могилянська академія», бакалавр історії Львівського національного університету ім. Івана Франка, випускник Української школи політичних студій (2015 р.). Батько трьох дітей.